

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den ny Udgave af Snorros Edda

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1543. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1819_348-txt-shoot-idm276/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ehaffenaar; men fornøieligt er det dog i Skalden (126) at finde Amalops Qvern (Amlet hos Mølle) som et Skaldes-Mærke om Havet, thi disse Ord knyde sig ei blot til Mønter, men ses at være udspøngne af Sagnet hos Saxo, hvor man nok kuffer, Amlet kalder Havet den store Veir-Mølle, da Erendreiere friste ham, ved at pege paa Strand-Sand, og spørge om han har seet Nogen til Meel.

Kan Sligt end ikke indgyde de ramme Jælanbere lidt mere Agtelse for Saxos Sagn, saa kan det dog indgyde Danske mere Mod til at holde paa dem, og dertil er det bestemt.

Ne det ogsaa har glædet mig, i Skalden (209) mellem navnfulde Skønlige at gienfinde Hn af, som jeg knap turde ventet at finde udenfor Hovulfs-Drape, vil jeg her kun som i forbigaaende anmærke, da neppe Nogen for det første tager Del deraf.

N. F. S. Grundtvig.

Udtog af en ung Dames Breve til sin Moder, o. f. v.; see forr. No.

Fortsættelsen af Promenaden i Douvre.

Gode Moder!

Jeg begynder min Spadsfergang hvor jeg standsede, nemlig ved Papirshattene; jeg er vid paa at have opvakt Din forundring; men undersøgt denne for et fornøiende Forundring. Troes Du ikke at den franske Nation kan blive ligesaa virksom og industriøs, som det forhen var friserne? Var det dengang Moden af deres Vaaben, som kom Europa til at skifte, saa vil den nu overlægge den ved sin Industri. Men for at komme tilbage til Papirshattene, som ligne i nogen Afstand Sneen, og Vesten, som ere saa vel forarbejdede, at det er en Umulighed at gjorte af hvilket Løi de ere forfærdigede, og hvad der endnu er mere, man har været saa lykkelig at forfærdige dem efter de smukke Tegninger og Monstere, og paa Tøi med Papir under et forskjelligt Farver. Men lad os forlade alle disse Smaating, og be-

give os videre frem i de andre Caser. Her ved Indtrædelsen blandede mine Øine af den glimrende Fargyltning; alt Slags Bronze, prægtigen forgyldt, saasom Candalabred, Væser med vidde, hvis Rigdom overgaar alt det man kan tænke sig. Paa den anden Side af denne Sahl ligge de prægtige Valenciennes Blonder og Maligne Knipslinger, som synes at trættes om at tiltrække sig vor forlegne Ophæft, nær ved dem ligge de smalle ureldene Skamls, som pudsigt lide om at komme i Betragtning, og deres Skjønhed og Finhed fortjener en ærefuld Betragtelse. En Sahl er ganske alene til Udfillingen af Eholens Skole; man ser det Jern og Malmarkeber til den største Fuldkommenhed, og har en økonomisk Raffelov af en og og siden faaen tiltrækker sig Opmærksomheden. Her er ogsaa de overvædsne fine Saker, som ogsaa ere komne til megen Fuldkommenhed. Man ser her en simpel, men vordende Udfilling af de blinde Formes Arbejder. Disse Raffels Værn, som ere berøvede Sakerens stærke Velgjerning, Synet, ere komne saa vidt ved deres Fild og Anstrængelsen af deres surige Sjæleener, at de kunne efterligne endel af vore Arbejder. Ved Udgangen viste de prægtigste Kristaller sig for vore Øjne, og fortjente vor hele Opmærksomhed. Candalabredene og de forskjellige Former og Dannelser, under hvilke Kristallerne andrings i denne Sahl, tilhørgelader i man Erindring her-Overtyerene, hvor man beskriver de forskellige Slotte; en overvædsen Indbildningskrafts Designe bliver her til Virkelighed. Jeg tænker, og betragter de smaa Visker og Vævninger af en Knuds Langde, de Vævninger i deres Slags. Jeg bemærker i forbigaaende alle disse Sagatsler, hvis Form doglig varierer, og som man kalder Hechtstret; men nu er jeg da kommen til den saakaldte Oberkampfs Sahl, hvor tykke Toier vises i deres fulde Glæde; Forverne i Sichterne ere endigt Mandede; men hvorledes skal jeg smalt Dig Fortidigheden og Skjønheden af de Vævninger, som her ere udforte til den offentlige Beundring? men man selv see dem for at troe det; det var saaledes at en gammel Kone som stod nær ved mig, udtalte sig desangaaende, og denne simple Noes afmalte det bedre end nogen Anden. De berømte Daubysens Tapeter

